

[Finansministeren.]

Jeg beder nu det ærede Medlem paavise, hvori Fejlen er. Det er ikke en Gevinst paa 300 Kr., men er Merudgift paa 64 Kr. (*Pinkholt*: Han faar kun $3\frac{1}{2}$ pCt. af sine Penge i Sparekassen!). Saa bliver det endnu mindre.

Med Hensyn til Lettelsen i Toldskatter og andre Driftsomkostninger hævdede det ærede Medlem i sin første Tale, at denne Mand vilde spare 1 600 Kr. om Aaret. Nu er det ærede Medlem kommet ned til 600 Kr. til en Familie, naar man skulde fordele Beløbet. Det er dog et Afslag. Jeg tænker, at naar det ærede Medlem reducerer det paa den Maade et. Par Gange, naar han ned til det rigtige Beløb.

Endelig mente det ærede Medlem, at jeg havde udtalt, at det Forslag, som Retsstatspartiet — om Forladelse Retsforbundet — havde forelagt, var af samme Art som tidligere, og hvis de erhvervsdrivende og arbejdsløse skulde nøjes med det, var de lige saa daarligt stillede som hidtil. Det ærede Medlem vilde deraf udlede, at jeg mente, de hidtil havde været daarligt stillede. Naar det ærede Medlem læser videre i Talen, vil han ikke være blind for, at det, jeg sigtede til, var, at de vilde være lige saa daarligt stillede, som hver Gang Retsforbundet fremkom med Forslag, der tog Sigte paa at hjælpe. De har næsten altid kun henvist til Grundskyld; der har været Tider, hvor de stemte mod Hjælp til de arbejdsløse; der har ogsaa været Tider, hvor de stemte for de Forslag, vi har fremsat, men et virkeligt konkret Forslag, fremsat af Retsforbundet til Gavn for de arbejdsløse, har jeg endnu ikke set.

Statsministeren (*Stæuning*): Inden Forhandlingen slutter, vil jeg tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger til Retledning i Anledning af nogle Ytringer, der er faldet i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fremsatte den Paastand, at Statsministeren havde erklæret, at Krisen var Landbrugets egen Skyld. Det kunde være fornøjeligt, om det ærede Medlem vilde sige, hvor jeg har sagt det, og da det formodes at være her, saa paa hvilket Sted det staar i Rigsdagstidende. Det ærede Medlem kan godt lede Resten af sine Dage, han finder ikke det Sted; jeg har tværtimod henvist til, at Krisen er kommet over Danmark ude fra Verden, Gud ved, hvor mange Taler jeg har maattet holde derom. Jeg har paa- vist, at de Foranstaltninger, man angriber snart den ene og snart den anden for,

skyldes den Planøkonomi og andre Foranstaltninger, man har lavet ude i Verden, og Danmarks Landbrug, den danske Stat har naturligvis været nødt til at følge dette Eksempel, ogsaa fordi Krisen var os paa- tungt ude fra Verden. Nej, saa dum at give det danske Landbrug Skyld for Verdenskrisen er jeg heldigvis ikke, det danske Landbrug kan have Skyld nok paa sig, men Verdenskrisen skal den ikke ogsaa have læsset paa sig.

Det ærede Medlem Hr. Holstein gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad jeg havde sagt om den Vanskelighed, der vilde opstaa, hvis man gik til Kronesænkning, og sagde, at det kunde ikke nægtes, at der bliver visse Vanskeligheder, men vi tror dem ikke, naar der raabes Ulv, det gjorde den lille Pige heller ikke, og derfor gik det galt, og da vi ikke har i Sinde at lade det danske Landbrug ædes op, vil vi ikke unnlade at sige, som det er, at naar der er Fare paa Færde, skal man være yderst forsigtig, og det er vor bedste Overbevisning, at med Hensyn til Valutapolitikken vil der øjeblikkelig være Fare paa Færde, hvis man gaar andre Veje, følger andre Linier end dem, der blev fulgt i Januar 1933.

I øvrigt er det ikke muligt at føre Forhandlinger saaledes, som det ærede Medlem ønsker. Talrige af de Ting, det ærede Medlem i Dag stod og talte om offentlig, er selvfølgelig baade forhandlet og undersøgt, men jeg synes ikke, disse Spørgsmaal egner sig til offentlig Debat; det ærede Medlem kan ganske sikkert i Udenrigsministeriet faa at vide, af hvilken Art de Forhandlinger har været, som har været ført, alle de Undersøgelser, der har været foretaget til forskellig Side.

Det ærede Medlem Hr. Krag savnede mig, da han i Dag fik Ordet. Da jeg ikke var til Stede, indledede han med et personligt Overfald; jeg synes godt, han kunde have sparet sig det, det var virkelig ikke nødvendigt. Det hænder ogsaa nu og da, at det ærede Medlem ikke er til Stede. Hvis vi skal undersøge, naar vi er inde i eller uden for Salen og offentlig konstatere det, er jeg ikke i Tvivl om, at det bliver mig, der de fleste Gange konstaterer, at det ærede Medlem ikke er til Stede. Da det ærede Medlem i Dag havde endt sin Tale, forlod han øjeblikkelig Salen. Jeg noterede omhyggeligt, hvor mange Minutter han var borte, og det kan vi godt ved Lejlighed diskutere, hvis det ærede Medlem mener, at det er en passende Form for offentlig Diskussion.